

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL

KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht van 4 mei 2026 is de heer P. Gladon ('de speler'), door de aanklager betaald voetbal ('de aanklager') in staat van beschuldiging gesteld. De speler wordt verweten dat hij zich tijdens de wedstrijd Fortuna Sittard - Feyenoord Rotterdam van 3 mei 2026 schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler.

De aanklager heeft via Fortuna Sittard aan de speler een schikkingsvoorstel gedaan. Het schikkingsvoorstel hield in dat, gelet op de aard en de ernst van het strafbare feit en rekening houdend met zijn blanco strafkaart, de speler met ingang van 4 mei 2026 wordt uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het eerste elftal van zijn club 3 (drie) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan 1 (één) wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van 1 (één) jaar.

Het door de aanklager aangeboden schikkingsvoorstel is door Fortuna Sittard, namens de speler, niet geaccepteerd met als gevolg dat de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal ('de tuchtcommissie') is voorgelegd.

De tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de aanklager de zaak mondeling behandeld op donderdag 7 mei 2026. Zij heeft bij die gelegenheid de speler en de heer D. van der Weerden, teammanager van Fortuna Sittard, gehoord.

2. Standpunt en vordering van de aanklager

De aanklager is van oordeel dat het ten laste gelegde bewezen dient te worden geacht.

Ernstig gemeen spel

De aanklager stelt dat in de Spelregels veldvoetbal 2025/'26 ('de Spelregels') in spelregel 12 is omschreven wanneer er sprake is van ernstig gemeen spel. Volgens de aanklager is op de tv-beelden te zien dat de speler met één been naar voren frontaal en met hoge snelheid het duel aangaat waarbij het been overstrekt is en naar voren gericht. Uit de tv-beelden maakt de aanklager ook op dat er sprake is van een contactmoment met de tegenspeler en dat de bal niet wordt geraakt. De aanklager vindt het hierbij ook van belang dat de kans dat de speler de bal zou raken klein is. De aanklager is van mening dat sprake is van voorwaardelijke opzet. Er is bewust de aanmerkelijk kans aanvaard om de tegenstander te blesseren.

Strafmaatoverweging

Ten aanzien van de strafmaat stelt de aanklager dat de straf in het schikkingsvoorstel als volgt is opgebouwd. Voor (regulier) ernstig gemeen spel is de richtlijn 3 (drie) wedstrijden uitsluiting, waarvan 1 (één) wedstrijd voorwaardelijk. Er is volgens de aanklager in deze tuchtzaak geen sprake van recidive en geen reden tot strafverhoging of matiging. De aanklager vindt het een veelvoorkomende vorm van ernstig gemeen spel die precies past binnen de richtlijn. Het betreft een spitsenactie waardoor de aanklager niet verhoogt. Derhalve handhaaft de aanklager de eis voor het opleggen van een uitsluiting voor de duur van 3 (drie) wedstrijden, waarvan 1 (één) wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van 1 (één) jaar.

3. Standpunt van de speler

De speler verzoekt de tuchtcommissie hem vrij te spreken van het aan hem tenlastegelegde.

De speler kan zich niet vinden in de beslissing van de aanklager en schetst een ander beeld van wat er volgens hem op het veld gebeurde. Volgens de speler rende hij achter een diepe bal aan welke door een verdediger werd gemist. Op dat moment zag hij een kans om te scoren en zette hij alles op alles om de bal nog te raken. Tegelijkertijd kwam de tegenspeler ('de keeper'), uit zijn doel en sprong naar voren. Nu hij al in volle beweging was met zijn voet los van de grond, kon hij de keeper niet meer ontwijken. Het contact dat volgde – een korte

aanraking van zijn voet tegen het bovenbeen van de keeper – was volgens de speler dan ook onvermijdelijk en zonder kwade intenties.

De speler benadrukt dat er geen sprake was van een gevaarlijke of buitensporige actie. De speler had zijn been niet gestrekt en ging niet met de noppen vooruit het duel in. Integendeel, hij probeerde de impact juist te beperken. Wat vervolgens als een zware botsing oogde, zou mede zijn beïnvloed door de reactie van de keeper die volgens de speler overdreven reageerde en snel weer op de been was.

Voor een rode kaart moet sprake zijn van “buitensporige inzet” waarbij de veiligheid van een tegenstander in gevaar wordt gebracht. De speler stelt dat daar geen sprake van is. Hij overschreed de noodzakelijke inspanning niet en probeerde enkel de bal te spelen. Er was geen opzet en geen bewust risico op het blesseren van de tegenstander. Volgens Fortuna Sittard past de situatie eerder bij een onbesuisde overtreding waarvoor een gele kaart voldoende zou zijn.

De speler stelt dat de scheidsrechter in eerste instantie een gele kaart gaf en dat dit terecht was. Achteraf gaf de scheidsrechter aan dat hij niet naar het scherm had willen gaan en ook analisten waren het niet eens met de rode kaart. Dit alles onderstreept volgens de speler dat de situatie op zijn minst discutabel is en niet eenduidig als ernstig gemeen spel kan worden aangemerkt.

Hij verzoekt de tuchtcommissie dan ook, zoals aangegeven, om hem vrij te spreken van ernstig gemeen spel, of in ieder geval af te zien van een straf, omdat er geen sprake was van opzet, maar van een ongelukkige botsing in een poging de bal te spelen.

4. Bewezenverklaring

De tuchtcommissie acht het aan de speler ten laste gelegde bewezen. De bewezenverklaring steunt op de navolgende bewijsmiddelen:

- De verklaring van de scheidsrechter, de heer J. Kooij, zakelijk weergegeven luidende:

“(…)Na het bekijken van de beelden constateerde ik dat de speler van Fortuna Sittard, Gladon, met hoge snelheid en buitensporige inzet een duel aanging waarbij hij met zijn noppen de doelvrediger op het been raakte. Daarbij werd de veiligheid van de tegenstander ernstig in gevaar gebracht(…)”

- De verklaring van de VAR, de heer M.B. Kerkhof, zakelijk weergegeven luidende:

“(…)Gladon is te laat en komt hoog met zijn rechterbeen en zijn noppen vooruit in op zijn tegenstander en raakt Wellenreuter daarbij op zijn linkerbovenbeen /in zijn zij. hij brengt hiermee de veiligheid van de tegenstander in gevaar. (…)”

- De tv-beelden.

5. Het inhoudelijk oordeel van de tuchtcommissie

In deze zaak beoordeelt de tuchtcommissie of de speler zich schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel jegens een tegenspeler zoals door de aanklager ten laste is gelegd.

Op basis van de tv-beelden, de verklaring van de scheidsrechter en de overige verklaringen van het arbitrale kwartet en de VAR, acht de tuchtcommissie het aan de speler ten laste gelegde wettig en overtuigend bewezen.

Ernstig gemeen spel

Volgens Spelregel 12 is sprake van ernstig gemeen spel wanneer een speler een duel aangaat met buitensporige inzet of daarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar brengt. Conform vaste jurisprudentie van de tuchtcommissie en de commissie van beroep kan voor een bewezenverklaring voorwaardelijk opzet voldoende zijn: het bewust aanvaarden van de aanmerkelijke kans dat een bepaald gevolg intreedt. De intentie van de speler is daarbij niet bepalend; bepalend zijn de uiterlijke verschijningsvormen van de actie en de mate van gevaarstelling. De tuchtcommissie weegt deze samen met andere relevante factoren, zoals snelheid en intensiteit van de actie, noppengebruik, kans om de bal te kunnen spelen, buitensporige inzet en eventueel letsel.

Op basis van de tv-beelden en de verklaringen in het dossier oordeelt de tuchtcommissie dat de speler het risico heeft genomen dat de veiligheid van de tegenspeler in gevaar zou komen. De speler gaat immers met hoog en gestrekt been en met hoge snelheid het duel met de keeper frontaal aan waarbij hij niet de bal, maar wel de tegenspeler raakt.

De tuchtcommissie is, van oordeel dat er geen sprake is van buitensporige inzet, maar wel dat de speler de

veiligheid van de tegenspeler in gevaar heeft gebracht. De tuchtcommissie is daarom van oordeel dat er sprake is van voorwaardelijk opzet. Het verweer van de speler dat slechts sprake is van een onbesuisde overtreding, verwerpt de tuchtcommissie.

De tuchtcommissie is op grond van het hiervoor genoemde van oordeel dat de overtreding van de speler gekwalificeerd moet worden als 'ernstig gemeen spel'.

Strafmaatmotivering

Bij de strafoplegging houdt de tuchtcommissie rekening met alle feiten en omstandigheden waaronder dat het ten laste gelegde is begaan, de blanco strafkaart van de speler en met hetgeen ter zitting naar voren is gekomen. Voor deze overtreding legt de tuchtcommissie een uitsluiting op voor de duur van 3 (drie) wedstrijden, waarvan 1 (één) wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van 1 (één) jaar en volgt daarmee de vordering van de aanklager.

Gelet op vorenstaande komt de tuchtcommissie daarmee tot de volgende beslissing.

6. De beslissing

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 4. is vermeld. De speler is met betrekking tot de overtreding strafbaar.

De speler wordt met ingang van 7 mei 2026 uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off-en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het eerste elftal van zijn club 3 (drie) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan 1 (één) wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van 1 (één) jaar.

De kosten van de mondelinge behandeling worden ten laste gebracht van Fortuna Sittard

Aldus beslist op 7 mei 2026 door de heer mr. N.J. Batelaan, voorzitter, de heer mr. M.P. Nan en de heer F.M.L. van den Elzen, leden, bijgestaan door mevrouw mr. K. Broers, secretaris.